

מ"ת 68819/01/18 - בלאץ' אלבצ'או נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

מ"ת 68819-01-18 מדינת ישראל נ' אלבצ'או
תיק חיצוני: 40144/2018

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מבקשת	בלאץ' אלבצ'או
	באמצעות ב"כ עו"ד ליז זמור
	נגד
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה של המבקשת לאפשר לה לצאת לקהילה הטיפולית "בית מיכל" בתוך קהילת "מלכישוע". המבקשת שווה בחלופת מעצר.

2. ב"כ המשיבה התנגד בדיון שהתקיים בפני היום לשליחתה של המבקשת לקהילה הטיפולית, מכמה טעמים:

3. בראשונה, סובר ב"כ המשיבה כי יש למנוע מהמבקשת לצאת לקהילה הטיפולית לאור מסוכנותה. ב"כ המשיבה הפנה להלכת סויסה (בש"פ 1981/11), שם קבע בית המשפט העליון כי דרך המלך היא לשקול הליכים לטיפול גמילה מסמים, ובעניינו אלכוהול, בשלב גזירת העונש וריצויו ולא בשלב המעצר.

עוד טען ב"כ המשיבה, כי המסוכנות העולה מהמבקשת לא מצדיקה את השחרור, וחלק על דברי ב"כ המבקשת, לפיהם החלה המבקשת בהליך גמילה טרם המעצר.

4. באת כוחה של המבקשת הדגישה בטיעוניה שנכון להיום המבקשת משוחררת ושווה במעצר בית מלא, והבקשה לעבור לקהילה הטיפולית היא בעצם החמרת התנאים בהם היא שווה. חרף זאת עדיין מבקשת המבקשת להצטרף לקהילה הטיפולית, שכן היא מודעת לכך שהיא זקוקה לטיפול. באת כוחה של המבקשת סברה שהמבקשת עומדת בחריגים של הלכת סויסה, שכן התחילה בהליכי הגמילה טרם המעצר וטרם כתב האישום, והיא אף הייתה בקשר עם בית חוסן הגם שההליך שם "לא צלח ולא הסתיים". כמו כן לטעמה יש ביציאתה לקהילה הטיפולית כדי להפחית ולאין את מסוכנותה. על מנת להביאה היום למעצר מאחורי סורג ובריח יש צורך שתהיה הפרה משמעותית של התנאים, מה שלא מתקיים בעניינה של המבקשת.

5. בטרם אבחן את אפשרות המבקשת לצאת לקהילה הטיפולית לאור הלכת סויה, מצאתי לציין את שהובא בהלכת סויה, בדברים אותם הביא כבוד השופט עמית, מפי כבוד השופט ארבל, כי בית המשפט "איננו כמן מכשיר אוטומטי, הפולט את פקודת המעצר כאשר הוא מוזן בנתון של עבירות סמים, אלא עליו לשקול את המקרה הקונקרטי שלפניו" (סעיף 10 לפסק הדין). עוד קבע כבוד השופט עמית ש"החיים אינם בצבעי שחור ולבן וכל מקרה יש לבחון לגופו, כל נאשם הוא עולם בפני עצמו, כל נאשם ונסיבותיו האישיות" (סעיף 10 לפסק הדין).

6. לאחר שבחנתי הן את הבקשה והן את השיקולים שהובאו על ידי בא כוחה של המשיבה, מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשה. אכן בהלכת סויה נקבע שהכלל הוא שהעיתוי הראוי להידרש לבקשה כגון דא הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, זולת אם התקיימו שלושה חריגים, כאשר החריג הראשון הוא החשוב, ברם, קיומם של השניים האחרים במצטבר יכול להוות עילה להורות על שחרור לחלופת גמילה גם בהעדרו של התנאי הראשון.

7. כאמורה מבקשת שלפני מצויה בחלופת מעצר - במעצר בית מלא - ואינה שווה בבית האסורים.

8. החריג הראשון הוא שהנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר. יובהר, שכב' השופט עמית הדגיש בהלכת סויה שהאסכולה הקודמת אשר דגלה בכך "שאינ לשלוח נאשם לחלופת מעצר של טיפול גמילה אלא אם החל קודם מעצרו בטיפול וגמילה" (סעיף 7 לפסק הדין) מה שמכונה האסכולה החושניסקאית נסוגה מפני הגישה האחרת וכלשונו "האסכולה החושניסקאית על התחנתונה ובתי המשפט מורים על שחרור לחלופת גמילה בנסיבות שונות, לעיתים גם במקרים בהם הנאשם טרם החל בהליך גמילה לפני מעצרו".

9. כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 28.02.18, המבקשת פנתה מיוזמתה במהלך חודש מאי 2017 לגמילה באיזופוזית באשדוד (צריך להיות "אשפוזית" - מ.ל.), ולאחר שלושה שבועות של גמילה פיסית הופנתה לטיפול במרכז חוסן באילת המיועד לגמילה מחומרים פסיכואקטיביים.

10. אמנם, כעולה מהתסקיר, לא התייצבה המבקשת לכל הפגישות שנקבעו לה במרכז חוסן, וערכה בדיקות ספורות בלבד לאיתור אלוהול. הליכה על פי בית שמאי תאמר שלמעשה אין לראות בכך עמידה בחריג הראשון שנקבע בהלכת סויה, אולם נסיבותיה האישיות של המבקשת שלפני, צעירה כבת 30, אם לשני ילדים בני 7 ו- 5 משני אבות שונים של הקטינים, אשר ננטשה על ידי אביהם, ותוארה בתסקיר כ "מציבה בתוך מציאות חיים כאוטית וסבוכה הכוללת חוויות טראומטיות, ומתקשה למצוא קרקע יציבה ובטוחה תוך יצירת מבנה חיים בטוח ומאורגן, נוטה להתנהגות חסרת גבולות, בעיקר בהקשר של יחסים בין אישיים... ונוסף על כך קיימת בעלה של צריכת אלוהול מופרזת ואף התמכרות לאלוהול המגבירה דפוסים של העדר גבולות ואימפולסיביות". מורכבות שכזו היא אשר הובילה את המבקש לאמץ נורמות ההתנהגות האמורות והשימוש המוגבר באלוהול.

11. בהסתמך על האמור בהלכת סויה, הראינו לעיל שהמודעות של המבקשת לצורך בגמילתה מאלוהול מצד אחד ונקיטת יוזמה אקטיבית מצד שני לצורך הגמילה החלה עוד זמן טרם המעצר. הגם שכאמור לא עמדה בכל ההליך, ניתן לראות בכך, לטעמי, עמידה בתנאי הראשון. דומני שהכוונה של החריג הראשון היא המודעות העצמית של הנאשם

להתמכרות ממנה הוא סובל והתחלת ההליך ביוזמתו. תובנה זו חלה בעניינה של המבקשת.

12. כאשר אני נדרש לשאלה בדבר הצלחתה של המבקשת בהליך הגמילה, אין לי אלא להסתמך על כך שהיא נמצאה מתאימה להשתלב בטיפול במסגרת הקהילה הטיפולית "בית מיכל", על פי הודעה של שירות המבחן למבוגרים מיום 26.03.18. חזקה שהגורמים המקצועיים יודעים אל נכון לאבחן את מועמדיהם ולא היו מבקשים בבקשה דחופה לקבל המבקשת לטיפולם אלמלא כן.

13. לענין החריג השלישי לפיו האם יש בהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנותה, התשובה לכך חיובית. באותה הודעה דחופה של שירות המבחן מיום 26.03.18 נכתב כי **"...שילובה במסגרת טיפולית עשוי להפחית את רמת הסיכון בעניינה"**. ואף ייטיב עמה יותר ביחס לחלופה הנוכחית.

14. המבקשת שלפניי נעדרת עבר פלילי, אשר נמצאה, כאמור, מתאימה לגמילה. ער אני לאמור בהלכת סויסה לענין תיחום הגבולות שבין השופט הדן במעצר הימים ותום הליכים לשופט הדן בתיק העיקרי, תוך שנזהרתי שלא יהיה בהחלטתי זו משום התערבות בשיקול דעתו של המותב שיישב בתיק העיקרי, וכתוצאה מגזר הדין הצפוי למבקשת, דומני שגם מן ההיבט הזה ראוי להיעתר לבקשה.

15. כללו של דבר לאחר ששקלתי את כל השיקולים, כמובא לעיל, נעתר לבקשה.

16. המבקשת תתייצב על פי תיאום עם "בית מיכל" את הגעתה (המועד שנקבע לקליטתה הוא היום עד לשעה 13:30, מה שלא יכול שיתבצע).

17. שילובה בקהילה הטיפולית יהיה בתנאים הבאים:

א. שהייתה של המבקשת תהיה בתנאי המקום.

ב. המבקשת תועמד בצו פיקוח מעצר בשירות המבחן.

ג. ככל שתורחק תשהה במעצר בית מלא של משה כהן ומיכל לוגמן כהן במושב עידן, בתנאי מעצר בית מלא, עד לקיום דיון דחוף בעניינה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

